

Clasicismul și Barocul

ELABORAT: SOLTANICI VERONICA

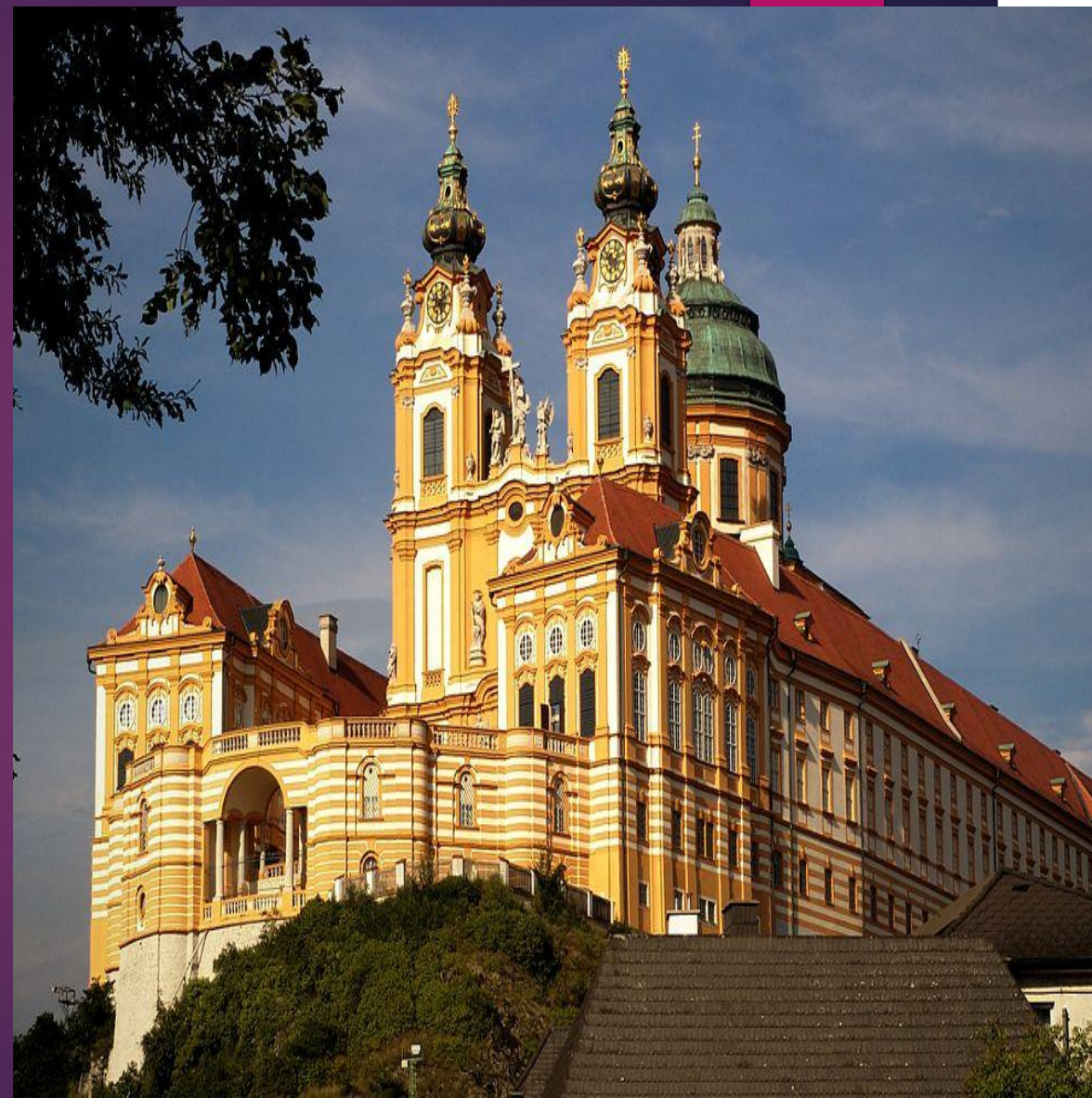
VERIFICAT: MORARU LILIANA

BAROCUL

desemnează simultan o perioadă în istoria europeană dar și un curent artistic care a fost generat în Roma, Italia, în jurul anilor 1600, migrând și fiind relativ rapid asimilat în celelalte țări și culturi europene, de unde a migrat apoi și în cele două Americi dar și în alte părți ale lumii. Stilul baroc se regăsește clar reprezentat în arhitectură, dans, filozofie, mobilier, muzică, literatură, pictură, sculptură și teatru.

Barocul arhitectural este forma cea mai grandioasă, clară și "vizibilă" a barocului. În arhitectura de tip baroc, accentul cade pe folosirea elementelor arhitectonice ce conferă măreție și grandoare, așa cum ar fi: coloane masive, bolți înalte, arcade largi, domuri copleșitoare, culori de intensități puternic contrastante (așa-numita metodă a clar-obscurului, care a fost folosită în special în pictură), volume și spații goale impresionante.

CARACTERISTICI ALE ARHITECTURII BAROCE

- ▶ Înlocuirea navelor lungi și înguste cu forme largi circulare, eliptice sau curbilinii precum și a cupolei
- ▶ Folosirea într-un mod impresionant a luminii, prin folosirea ferestrelor și a numeroaselor deschideri
- ▶ Folosirea ornamentelor opulente din stuc, marmură sau imitație de marmură
- ▶ Decorarea cu freșce uriașe a tavanelor și perților
- ▶ Ritmul dinamic al coloanelor și al pilaștrilor

În contrast cu arta barocă, în secolul al XVII-lea, în Europa, se afirmă o artă bazată pe echilibru și rigoare: arta clasică. Regulile stricte vin atunci să definească pictura, muzica, literatura, sculptura și arhitectura. Epoca de aur a clasicismului este perioada care, în Franta, corespunde regilor Ludovic al XIII-lea și Ludovic al XIV-lea. Marile state ale Europei își afirmă puterea încurajând o artă care să respecte ordinea stabilă. De exemplu lui Velázquez (1599-1660) sau al lui Rembrandt (1606-1669), precum și cel al picturii de gen demonstrează că triumful modelului clasic nu este total.

Clasicism

este un curent literar-artistic - având centrul de iradiere în Franta, ale cărui principii au orientat creația artistică europeană între secolele al XVII-lea și al XVIII-lea. Pornind de la modelele artistice (arhitectură, sculptură, literatură) ale Antichității, considerate ca întruchipări perfecte ale idealului de frumusețe și armonie, clasicismul aspiră să reflecte realitatea în opere de artă desăvârșite ca realizare artistică, opere care să-l ajute pe om să atingă idealul frumuseții morale.

Caracteristici:

- **Imitarea naturii** în aspectele esențiale ale omului și vieții, după modelul antic;
- Finalitatea operei clasice este deopotrivă **estetică și etică**;
- Cadrul de desfășurare a ceea ce gândesc și înfaptuiesc personajele este unul decorativ, rece și indiferent, fără vreo influență asupra acestora;
- Subliniază necesitatea de a realiza o armonie internă a operei, obligația de a nu amesteca genurile și de a respecta **principiul verosimilității**;
- Eroii clasici sunt oameni tari, proprii lor stăpâni care își fac întodeauna datoria, învingându-și sentimentele potrivnice;

